

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205037
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615205037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v právnej veci žalobcu L. nar. XX.X.XXXX, bytom V., zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátkou JUDr. Barborou Korenecovou, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, o ochranu spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie v sume 218,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 67,94 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 3.9.2013 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 958,- Eur, určenia, že poplatok v časti dvoch tretín

-2-

2C/185/2015

zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedený vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmluve č. XXXXXXXXXX je neprijateľný a zároveň, aby žalobca bol zaviazaný mu zaplatiť primerané finančné zadostučinenie v sume 218,- Eur.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel z dôvodu, že sa ocitol vo finančnej tiesni, zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na sumu 250,- Eur, za poplatok 218,- Eur na 12 mesiacov. Spolu mal žalovanému vrátiť 468,- Eur, čo aj uhradil. Poplatok tak predstavuje 87,2 % ročne. Do podania žaloby žalovanému uhradil spolu 1.208,- Eur. Primerané finančné zadostučinenie opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. a výšku primeraného finančného zadostučinenia vyčíslil podľa ujmy, ktorá vyplýva z výšky nezákonného poplatku 218,- Eur. Je spravodlivé, aby odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku mala základ práve v ujme, ktorá mu hrozila.

Zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 2.10.2013 čo sa týka finančného zadost učinenia uviedol, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadostučinenie z dôvodu, že žalobca nie je spotrebiteľom, nie je osobou, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nakoľko žalobcovi

nesvedčí žiaden právoplatný rozsudok z titulu porušenia práva alebo povinnosti podľa tohto zákona. Žalobca neuvádza na základe porušenia akého práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi si voči nemu uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie. Neuvádza, od čoho odvodzuje výšku požadovaného finančného zadostučinenia, nakoľko výška finančného zadostučinenia by podľa konštantnej judikatúry mala kompenzovať nemajetkovú ujmu. Žiadal návrh zamietnuť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Dňa 11.2.2010 bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 250,- Eur za poplatok 218,- Eur, pričom žalobca sa predmetný úver zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach po 39,- Eur, počnúc od 20.3.2010. V zmluve bolo krížikom označené, že žalobca prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 9.7.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 6.8.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2015 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 843,- Eur a zároveň bolo určené, že poplatok v časti 2/3 zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, uvedený vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmluve č. XXXXXXXXXX, je neprijateľný.

-3-

2C/185/2015

Rozhodca Miroslav Rác Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava dňa 22.11.2010 vydal rozsudok vo veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti L., IČO: XXXXXXXX, miesto podnikania K., ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 414,- Eur so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 414,- Eur od 25.6.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 414,- Eur od 8.9.2010 do zaplataenia, nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 164,03 Eur všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Z uvedeného rozsudku 2C/301/2013-142 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/50/2015 je zrejmé, že rozhodcovský rozsudok je založený na rozhodcovskej doložke ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa názoru súdu v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie uplatneného nároku. V konaní 2C/301/2013 žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil porušenie svojho práva zo strany žalovaného, ktorý uplatnil na rozhodcovskom súde voči nemu nárok na zaplataenie, pričom súd dospel k záveru aj v neplatnosti rozhodcovskej doložky ktorá v nej bola obsiahnutá, pretože ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa osobitných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, zakomponovaných v Občianskom zákonníku, konkrétne v tomto prípade v zmysle § 53 ods.1. Podľa názoru súdu zákonodarca pri stanovení podmienok v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. mal na mysli akékoľvek predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, teda aj všeobecný právny predpis, akým je Občiansky zákonník, pokiaľ sa porušenie týka osobitných ustanovení na ochranu spotrebiteľov (§ 52 a násl. Občianskeho zákonníka).

Žalovaný navyše v rozhodcovskom konaní uplatnil aj nárok, na ktorý podľa zákona nemá právo, ako to konštatoval aj súd v horeuvedenom rozhodnutí, v dôsledku čoho bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 11.2.2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 250,- Eur za poplatok 218,- Eur. Žalobca na poskytnutom úvere žalovanému celkom zaplatil sumu 1.093 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/301/2013 zo dňa 9.7.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 17Co/50/2015 - 198 zo dňa 6.8.2015 bol administratívny poplatok vyhlásený za neprijateľnú podmienku. Poplatok je neúmerne

vysoký a to vzťahu k nákladom na vypracovanie, uzavretie zmluvy o úvere a na tzv. všetkú administratívnu činnosť. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom výška poplatku 145,33 Eur (2/3 zo sumy 218 Eur) predstavuje 58,13 % zo sumy poskytnutého úveru a takto neúmerne vysoký poplatok je v rozpore s dobrými mravmi. Ujma, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, bola vo výške 218,- Eur.

Účelom finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Ujma, ktorá mu objektívne hrozila, bola vo výške 218,- Eur. Z uvedených dôvodov, preto má žalobca podľa názoru súdu právo v dôsledku porušenia jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi zo strany žalovaného, na primerané finančné zadosťučinenie. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov preto súd žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 218,- Eur, ktoré zodpovedá výške nezákonného poplatku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný bol neúspešný a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Bola priznaná odmena za 2 úkony právnej pomoci podľa § 10 ods. 2 AT po 19,92 Eur a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§13a ods. 1 písm. a/ AT), zastúpenie na pojednávaní dňa 2.12.2015 (§13a ods. 1 písm. d/ AT), 2 x 8,39 Eur a 20% DPH v sume 11,32 Eur. Celkom trovy žalobcu predstavujú sumu 67, 94 Eur.

Povinnosť žalovaného prisúdené trovy konania zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napád v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje na nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžeodvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch

-6-

2C/185/2015

a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 2.decembra 2015

JUDr. Mária Tvrdíková

.....samosudca